

Sofie Robyns

'Als mentor zijn wij de lijm tussen de scholen'

"Weet je ... zullen we het samen proberen?" Die zin valt telkens weer als Sofie Robyns vertelt over haar werk als mentor kleuteronderwijs in scholengemeenschap De Speling in Genk. "Beginners mogen zien dat ik ook niet alles weet en kan. Ik ga samen met hen op zoek."

Sofie werkt in vijftien scholen en dat is "helemaal haar ding". Hoe straf is dat? Het zit zo: de scholen van De Speling gebruiken een deel van hun uren aanvangsbegeleiding voor een mentorenteam op scholengemeenschapsniveau. De wegwijsbegeleiding (over toezichten, agenda ...) van beginners gebeurt door de school, voor de leerbegeleiding is er steun van het mentorenteam. Sofie is er voor de kleuterleraren en de kinderverzorgsters. "Zalig, die dynamiek van beginners. Ik leer samen met hen veel bij. Voor de corona-epidemie was ik veel op de klasvloer. Participerend observeren en ondersteunen, hopelijk kan dit komend schooljaar weer."

Sofie zoekt naar wat beginners nodig hebben. "Ik start met een gesprek op een kindvrij uur maar ik kom wat te vroeg, zo zie ik de interactie met de kinderen. Dan zeg ik: 'Ik zag dat je dat deed, wat leuk!' Als ik afstand voel, begin ik over de kinderen: 'Dat lijkt een toffe.' Of: 'Daar heb je je handen mee vol.' Ik vraag waar ze trots op zijn, wat ze leuk vinden. Meestal komt dan spontaan ook naar boven wat nog niet goed lukt. Zo was er een juf in een peuterklas met veel taalzwakke kinderen. Haar onthaal liep niet zoals ze wou. De kinderen van collega's bleven wel twintig minuten in de kring terwijl

haar peuters na vijf minuten wegliepen. 'Sofie, ik voel mij zo ambetant'. Dan hebben we samen een onthaal voorbereid, ik heb een onthaal gedaan en we hebben er samen een gedaan. Het is zo belangrijk dat beginners zich veilig voelen: het is oké als het eens misloopt. Bij mij gebeurt dat ook en zij mogen dat zien. Toen ik dat onthaal deed, gingen de kinderen ook weg. We moesten dat opbouwen en uiteindelijk is het gelukt."

Veiligheid bieden vraagt een strikte scheiding tussen begeleiding en beoordeling. "Het is duidelijk: 'Ik kom niet beoordelen, ik ben er om jullie te ondersteunen.' Ik zit niet met directeurs samen, ik ben niet betrokken bij TADD-besprekingen. Ik zeg wel aan de directeur wanneer ik een gesprek of een klasbezoek doe maar ik zeg achteraf niet hoe het was."

Jobonzekerheid, wisselende opdrachten en scholen ... veel beginners worstelen ermee. "Je telkens weer moeten aanpassen, is zwaar. Je voelt je niet in elk team goed. Dan zoeken we: 'Waarom voel je je niet goed? Wat heb jij nodig als collega? Leer met je ogen in zoveel klassen en scholen, hou bij wat je goed vindt en wat niet.' Het is een rijkdom dat ik als mentor in al die scholen al die verschillende dingen zie en kan doorgeven. Onlangs zei een jonge juf tegen collega's: 'Sofie heeft dat in die school met ons geprobeerd, daar werkt dat. Laten we eens kijken hoe ze dat daar aanpakken.' Als je dat creëert, versterk je je jonge leraren én het hele team. Daar gaat het om. Dan voel ik mij als mentor de lijm tussen de scholen."

TEKST
Isabel Rots

FOTO
Rudi Van Beek

'Ik kom niet beoordelen, ik ben er om jullie te ondersteunen.'

'Het is een rijkdom dat ik als mentor in al die scholen al die verschillende dingen zie en kan doorgeven.'

